

WIND
(omwikkelen)

performance Marie Julia Bollansée en Mit Hendrickx
in Museum Arnhem (N) op 18-5-2014 van 2pm tpt 3pm
curator Mirjam Westen, in THREADS
fotoos Jim Bollansée
camera Hadewych, Pablo Bollansée
bodypaint en assistentie, Anaïs Bollansée
met steun van de Vlaamse Gemeenschap
dank aan mijn moeder

De **plaats** is het grasveld met de solitaire eikenboom in het centrum, met rond zijn wortels de schaduw van de *bommenwerper* in het gras en, in **verbinding** met die plaats, het grote raam in de Rijnkamer. De **kleur** is BLAUW, LapisLazuli vermengd met petroleumblauw.

Voor het grote raam, binnen in de Rijnkamer, staat een monitor waarop videobeelden van mijn **moeder** die een blauwe rok breit, de rok die het performance-kleed is.

Wanneer het publiek zich in de Rijnkamer bevindt, hoog, kan het de gehele performance overzien; wanneer men buiten staat, op de begane grond, ziet men de breiende moeder dus niet, maar is men dichterbij de kunstenaar. Beiden zijn mogelijk.

Aan de voet van de grote **eik** ligt een blauwe **steen**.

De **huid** van de kunstenaar is blauw, ge-bodypaint door haar dochter, en ze draagt de rok die haar moeder breide.

De kunstenaar ontrolt een grote bol blauwe wollen draad; zo maakt ze een **labyrinth**, rondom de eik in het gras.

Het middelpunt is de **stam**, waaromheen ze de draad wikkelt tot hij op is.

Ze gaat op de blauwe steen staan, met haar **rug** tegen de stam, en haar gezicht naar de Rijnkamer gericht. De rok waaiert uit als een deken over de wortels van de boom, (en in dit geval ook een deken over de schaduw van de bommenwerper.)

Ze blijft een lange tijd stil staan tegen de boomstam Haar voeten bij de wortels, haar rug tegen de stam, met de kruin in de lucht boven haar hoofd.

Als de kunstenaar weggegaan is, blijft het labyrinth in het gras achter, met in haar centrum de eik en de steen, en de moeder breit verder in een oneindige **beweging**.

Je mag gerust oude beelden en mythologieën herkennen in dit werk...
zoals daar zijn:

De Yggdrasil uit de Edda, en het wereldbeeld daarrond, (de setting kon niet perfecter en gelijkender zijn), ...de bron bij de wortels, de nornen die de levensdraad spinnen of doorknippen, de stam die hemel en aarde verbindt...
De Graal die in het Middeleeuwse Parzivalverhaal beschreven wordt als een Lapis-blauwe steen, het labyrint waardoorheen de mens zijn weg zoekt...
de moeder die thuis de wacht houdt en wiens aandacht wakker is, terwijl de dochter (in de mythen meestal de zoon) op reis gaat,
Het blauw van de Kelten, en hun Queen Boadicea (die zich blauw verfde met kleurstof uit wede om onoverwinnelijk te zijn in haar strijd tegen de Romeinen).
En je mag gerust andere verbindingen maken ook...

Voor mij is de moeder-dochter verbinding, de bloedlijn zowel als de spirituele band tussen beiden, het belangrijkste hier. Ze wikkelen elkaar in. To WIND. De werkelijkheid van die band waarneembaar en voelbaar maken in een performance. Breien is een vorm van wikkelen, letterlijk en figuurlijk. De boom wordt omwikkeld met de blauwe rok rond zijn wortels, en de draad rond zijn stam. De kunstenaar is gewikkeld in haar moeders kleed en haar dochters kleur. De blauwe draad is als de aders die blauw op de huid aftekenen, en waardoorheen rood bloed stroomt. De moeder zit ter hoogte van de kruin, de dochter staat bij de wortels en de stam. De toeschouwer kan kiezen welk standpunt hij inneemt.

Marie Julia Bollansée © 2014